

Svar (27/3 2000)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

I 1998 blev det indenfor landbruget besluttet at stoppe anvendelsen af antibiotiske vækstfremmere til kalve og kyllinger samt til svin over 35 kg. I begyndelsen af 1999 blev det besluttet at udvide anvendelsesstoppet af vækstfremmere til også at omfatte grise fra fravæning og op til 35 kg.

I EU blev anvendelsen af Tylosin som vækstfremmer forbudt pr. 1. juli 1999 og pr. 1. september 1999 blev det i EU endvidere forbudt at anvende Carbadox og Olaquinox som vækstfremmere, hvorefter der praktisk talt ikke var egnede vækstfremmere tilbage, og anvendelsen af antibiotiske vækstfremmere til svin ansås for ophørt.

Der eksisterer ingen opgørelser over forbruget af antibiotika, eller over forbruget af vækstfremmere, til specificerede dyregrupper. Den manglende specifikation gør det således ikke muligt at foretage en vurdering af udviklingen i antibiotikaforbruget hos svin efter det indførte anvendelsesstop.

Jeg kan dog oplyse, at det af en af Plantedirektoratet for nylig offentliggjort opgørelse over forbruget af antibiotika, vækstfremmere m.v. i foderstoffer fremgår, at forbruget af antibiotika og vækstfremmere i foderstoffer i perioden fra første halvdel af 1997 til første halvdel af 1999 er faldet fra 51,4 tons til 10,9 tons.

Den 1. juli 2000 forventes VETSTAT - et centralt system til registrering af anvendelse, ordinerings og forbrug af veterinære lægemidler samt køb og salg af vækstfremmere og coccidostatika i Danmark - taget i brug.

Indberetning til registeret skal ske fra apoteker, dyrlæger og foderstofvirksomheder.

På baggrund af oplysningerne i VETSTAT vil det være muligt at opgøre forbruget af bl.a. antibiotika og kemoterapeutika til bestemte dyregrupper.

Det er dog en forudsætning for at kunne anvende oplysningerne fra VETSTAT, at indberetningerne er foretaget over en tilstrækkelig lang periode - formentlig op til et år efter etableringen - før man kan drage sikre konklusioner på baggrund af registerets oplysninger.

Når den nødvendige indkøringsperiode for registeret er overstået, vil det være muligt at fastslå udviklingen i anvendelsen af lægemidler

til dyr over en given periode, som f.eks. antibiotikaforbruget i svinebesætninger.

Spm. nr. S 1999

Til undervisningsministeren (17/3 2000) af:

Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan være, at folkeskolen bruger lige så mange penge (i indexregulerede tal) i dag som for 10 år siden, når der ikke er flere undervisningstimer end dengang, og vi samtidig mærker et fald i elevtallet?«

Svar (27/3 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

De reale omkostninger - nettodriftsudgiften (nettodriftsudgifterne udgøres af kommunernes udgifter til folkeskolen korrigeret for eventuelle overførsler til eller fra andre kommuner, amter eller staten. Disse forekommer når elevens skolekommune ikke er bopælskommunen, og der gennemføres vidtgående specialundervisning og lign.) - til drift af den kommunale folkeskole er øget igennem de seneste 20 år (1977-1996). Elevtallet er i samme periode faldet betydeligt, hvorfor den reale nettodriftsudgift pr. elev er forøget betragteligt.

En del af omkostningsstigningen over tid skyldes forhold, som den enkelte kommune ikke har direkte indflydelse på. De generelle arbejdstidsforkortelser på arbejdsmarkedet har f.eks. øget omkostningerne, uden at folkeskolens elever har oplevet nogen øget ressourcetilgang. Det har også betydning, at lærerlønningerne varierer med ancienniteten, hvorfor det forhold, at lærerstaben i gennemsnit er blevet ældre, har forøget lønudgifterne. Folkeskoleloven fra 1993, som bl.a. medførte flere undervisningstimer ved at øge det ugentlige minimumstimetal for at kunne imødekomme de faglige krav, og aftalen om IT-udbygning fra 1996 har ligeledes øget omkostningerne.

Antallet af tospogede elever giver også forøgede omkostninger på grund af modersmålsundervisning og større behov for specialundervisning. Elevfordelingen på de enkelte klassetrin er ligeledes afgørende for den gennemsnit-